

1949 m. rugpjūčio 13 d. Radviliškio aps. Grinkiškio vls. Užpelkių miške (dabar – Radviliškio r. sav.) MGB kariuomenės kareiviai vykdė karinę čekistų operaciją. Per susišaudymą kareivių apsuptoje stovyklavietėje žuvo 5 partizanai. Iš jų žinomi: Lietuvos laisvės kovos sąjūdžio (LLKS) Tarybos Gynybos pajėgų Žvalgybos skyriaus viršininkas, LLKS Tarybos 1949 m. vasario 16 d. deklaracijos signataras, mjr. **Petras Bartkus-Žadgaila**, LLKS Tarybos prezidiumo narys, LLKS Tarybos 1949 m. vasario 16 d. deklaracijos signataras, kpt. **Bronislovas Liesis-Naktis**, Prisikėlimo apygardos štabo viršininkas **Jonas Vytautas Šniuolis-Svajūnas** ir **du jų bendražygiai**.

Žuvusiųjų partizanų palaikai buvo atvežti į Radviliškį ir užkasti MVD karinės įgulos pastato kieme (dabar Maironio g. pabaiga). 1991 m. rugsėjo 25 d. palaikai atkasti ir palaidoti naujosiose Radviliškio kapinėse.

*Vakarų Lietuvos partizanų sritis,
Atlasas: Kęstučio, Prisikėlimo ir Žemaičių apygardos,
Vilnius: LGGRTC, 2010, p. 117–118.*

„1949 m. rugpjūčio 10 d. iš Kęstučio apygardos atžygiavo Žadgaila. Po poros dienų, susirinkę reikiamą dokumentaciją, pasiėmę rašomąją mašinėlę, rotatorių, partizanai Svajūnas, Žadgaila, Naktis, Džiugas (Laurynas Mingėlas) ir aš (Viktoras Šniuolis), Vytvytis, rugpjūčio 12 d. vakare išžygiavome į Užpelkių mišką, kur mus turėjo pasitikti Prisikėlimo apygardos partizanai. Būstinėje pasiliko Merainis (Juozas Šibaila), partizanė Stirna (Izabelė Vilimaitė) ir Ragas (Kazimieras Laužikas). Nužygiavę apie 20 kilometrų, paryčiais pasiekėme Užpelkių mišką. Ten, dieną anksčiau atėję, jau laukė keturi prisikėlimiečiai. Nors naktis buvo graži, stovykloje ruseno mažas lauželis. Visi po žygio sukrito pailsėti. Išaušo gražus rugpjūčio 13-osios rytas. Budėjau stovykloje, o vienas prisikėlimietis atokiau nuo stovyklos stovėjo sargyboje. Atėjo ryšininkas Dangus (neišaiškintas) ir pasakė, kad apylinkėje ramu, mama ruošia pusryčius, kuriuos netrukus atneš. Kalbėdamasis su ryšininku pastebėjau, kad stovyklą supa čekistai, ir sušukau: „Vyrai! Pavojus!“. Tariamasis ryšininkas Dangus nubėgo į tą pusę, kur pastebėjau mus supančius čekistus. Kovos draugai, pašokę iš miego, griebėsi ginklų. Prasidėjo pragariška ugnis. Čekistai mus norėjo išstumti į lauką, bet Svajūnas davė komandą pralaužti apsupimo žiedą ir veržtis į miško gilumą. Veržėmės planingai, su perbėgimais, vieni kitus dengdami ugnimi. Baigiant išsiveržti iš apsupimo žiedo padariau perbėgimą ir, įsitvirtinęs už storo medžio kamieno, atidengiau ugnį. Tuo metu poziciją keitė Žadgaila. Susilyginęs su manimi, staiga sudejavo, griebėsi už krūtinės ir sukniubo. Dar kartą pakeičiau poziciją, ir kitoje mano pusėje sukniubo Naktis. Pajutome, kad apsupimo žiedas jau pralaužtas, nes priešas spaudė tik iš vienos pusės, todėl atsišaudydami traukėmės į miško gilumą. Bet visą laiką mus persekiojo labai smarki priešo ugnis. Kai dar kartą pakilau trauktis, visai netoli manęs stovėjo visas kruvinas Džiugas. Pamatęs mane, ėmė šaukti:

– Nušauk mane! Nepalik manęs gyvo!

Ir sukniubo ant žemės. Mes buvome vienas kitam prisiekę tokiu atveju nepalikti priešui gyvo kovos draugo, kad iš jo nesityčiotų. Atėjo akimirka, kai reikėjo apsispręsti – vykdyti priesaiką ar... Tai buvo nepaprastai sunku, galvoti nebuvo laiko, nes viską lėmė sekundės. Vykdyti priesaikos broliui, su kuriuo tiek metų kartu kovota, nepakilo ranka. Tuo metu, nesulaukęs mirties ir, matyt, pamanęs, kad aš nubėgau, Džiugas pakėlė galvą... Ir tada aš, apsisprendęs sužeistąjį gelbėti, stverčiau nešti jį iš kautynių lauko. Už kokių dvidešimties metrų nuo mūsų, už storo medžio kamieno, gulėjo Svajūnas. Jis turėjo keisti poziciją, bet pasukęs galvą pažiūrėjo į mus ir, nebekeitęs pozicijos, toliau dengė mus ugnimi... Taip, tai buvo paskutinis Jo žvilgsnis... Mes pasitraukėme, o Jis pasiaukėjo, pasiliko ir žuvo...“

*Viktoras Šniuolis „Jų akis bučiavo gintarinę žemę“,
Laisvės kovos apygardoje, Vilnius, 1999, p. 261–263*

LLKS Tarybos prezidiumo narys, LLKS Tarybos 1949 m. vasario 16 d. deklaracijos signataras Bronislovas Liesis-Naktis. 1940 m. Iš Okupacijų ir laisvės kovų muziejaus rinkinių

Jungtinės Kęstučio apygardos Lydzio rinktinės partizanai. 1946 m. Iš kairės: Vladas Mišeikis-Tarzanas, Bronislovas-Naktis ir Antanas-Idenas Liesiai. Iš Okupacijų ir laisvės kovų muziejaus rinkinių

Memorialas partizanų ryšininkų Miknių sodyboje įrengtame bunkeryje 1949 m. vasario 10–20 d. vykusiam visos Lietuvos partizanų vadų suvažiavimui, jo metu įkurtam Lietuvos laisvės kovos sąjūdžiui (LLKS), 1949 m. vasario 16 d. paskelbtai LLKS Tarybos deklaracijai ir šios deklaracijos signatarams Jonui Žemaičiui-Vytautui, Aleksandriui Antanui Grybinui-Faustui, Vytautui Gužui-Kardui, Juozapui (Juozui) Šibailai-Merainiui, Bronislovui Liesiui-Nakčiai, Leonardui Vilhelmui Grigoniui-Užpaliui, Adolfui Ramanauskui-Vanaui ir Petriui Bartkui-Žadgailai atminti. Bendras paminklo ir įrašo jame vaizdas. Radviliškio r. Grinkiškio sen. Minaičių k. J. Mikniūtės-Petrėtienės sodyba. Aut. skulptorius Jonas Jagėla. Atidengtas 2010 m. lapkričio 22 d. D. Urbonienė nuotr., 2015 m.